

Statsadvokaten i Viborg
Rødevej 1, 2.,
8800 Viborg

J. nr. SAV-2013-6275-0012

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 10. september 2013 af Vestre Landsrets 9. afdeling (dommerne Lars Christensen, Fabrin og Lis Frost med domsmænd) i ankesagerne

V.L. S-0039-13 og V.L. S-0782-13

Anklagemyndigheden

mod

T1

født den februar 1994

(advokat Jan Schneider, Åbyhøj)

Retten i Viborg har den 21. december 2012 og den 27. marts 2013 afsagt domme i 1. instans (rettens nr. 4660/2012 og 861/2013).

Sagerne er for landsretten behandlet sammen.

Påstande

Tiltalte har i sagen S-0039-13 påstået formildelse og har i sagen S-0782-13 påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har i begge sager påstået skærpeelse og har i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 24 b, stk. 1 og 2, påstået stadfæstelse af dommenes bestemmelser om betinget udvisning.

Tiltalte har over for påstanden om betinget udvisning ikke nedlagt nogen udtrykkelig påstand.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne **T2** (uden sædvanligt vidneansvar), **F1**
V2 , **V1** og **V3** har for
landsretten i sagen S-0782-13 i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han havde været inde ved retten, fordi han var indkaldt til at afgive vidneforklaring. Han havde truffet **F1** en enkelt gang om sommeren 2012, så han vidste, hvordan hun så ud. Ved sin ankomst bemærkede han **F1** men tænkte ikke nærmere over, at det var hende. Han så hende ikke gå ind i retslokalet for at afgive forklaring. De talte ikke om hende. Han talte farsi med de andre udenfor. Da de kørte efter cigaretter, så han ikke **F1**. De satte sig ind i bilen. Det var ham, der førte bilen. Først efter et stykke tid blev han opmærksom på, at **F1** sad i en bil foran. Da de kørte meget langsomt, overhalede han på forsvarlig måde den forankørende bil. De fik herefter telefonisk besked om, at han alligevel skulle møde og vidne, hvorfor han foretog en U-vending og kørte tilbage til retten. De var også et smut ved Statoil over for retsbygningen, hvor de købte cigaretter. De har ikke chikaneret **F1** ved kørslen. Hvis de skulle have gjort det, kunne de jo have kørt bagefter hende hele tiden.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han går på HF, som han afslutter om 2 år. Derefter vil han gerne på pædagogseminariet. Han bor hos sine forældre, men ønsker at flytte til hvor hans kæreste skal uddanne sig. Han lever af SU og arbejder i fritiden med salg af abonnementer. Hvis han skal afsone mere end 2 uger yderligere, vil det være ødelæggende for hans uddannelse, og han mister sit bijob, hvis han skal afsone.

T2 har supplerende forklaret, at hans egen sag ikke er endeligt afgjort, da dommen mod ham er under anke. De var i retten, fordi hans lillebrors sag skulle behandles, og han og tiltalte havde oprindelig fået at vide, at de skulle være vidner. Der opstod imidlertid tvivl om, hvorvidt dette kunne nås samme dag. Stemningen i ventelokalet var normal. Han så først **F1** på et sent tidspunkt, men var ikke klar over, at det var hende, der også skulle ind og afgive forklaring. De så hende ikke, da de forlod retten, eller da de kørte derfra. Han bemærkede ikke på noget tidspunkt, at **F1** sad i en forankørende bil. De kørte bag bilen, men de kørte ikke efter den. De vendte om, fordi han fik at vide, at de alligevel skulle i retten. Da hans lillebror ikke måtte få mad med i arresten, havde de kun brug for at købe cigaretter og kunne derfor nøjes med at handle på tanken. Han var senere inde at afgive vidneforklaring i sagen mod broderen.

F1 har supplerende forklaret, at hun var i venteværelset, før hun skulle ind i retten. De to tiltalte kom til stede, før hun kom ind i retten. Hun vidste ikke oprindeligt, at de pågældende to havde noget at gøre med sagen. En af dem talte i telefon på et for hende uforståeligt sprog, og de kiggede på hende og sagde noget. Det virkede, som om det var hende, de iagttog. Efter at have afgivet forklaring fik hun lov at forlade retslokalet ad dommerens dør. Hun er sikker på, at det var den samme bil, der holdt ved retten og som fulgte dem under hele forløbet samt som ved T-krydset ved _____ vej senere foretog en U-vending og kørte i retning mod dem, således at et af den anden bils dæk var ovre i deres kørebane. De var måske 300 meter fra krydset, da den anden bil foretog vendingen. Det virkede på hende, som om den forudgående overhaling fandt sted hurtigt og meget tæt på dem. Den ene tiltalte havde munden dækket af et tørklæde eller lignende stof.

V2 har supplerende forklaret, at BMWen kun var bag ham 1 gang, og den drejede i første omgang samme vej som **V1** og hendes passagerer. I byretten må han derfor være blevet misforstået. Han var sammen med **F1** i området uden for retssalen. Han var ikke med inde i retten, men var udenfor at ryge, hvorimod **V3** var med inde i retslokalet. Han bemærkede intet usædvanligt uden for retslokalet, udover at der var mange personer. De to personer i BMWen havde han tidligere set inde i retten. Da de sad i bilen, havde han øjenkontakt med dem.

V1 har supplerende forklaret, at hun opholdt sig i receptionsområdet i retsbygningen, mens **F1** var inde i retten. Det var et sort-hvid-ternet tørklæde, passageren i BMWen bandt for munden. Da de anden gang kørte væk fra retten, blev hun helt sikker på, at det ikke var et tilfælde, at BMWen fulgte efter dem. Under kørslen følte hun sig hele tiden presset af BMWens måde at køre på. Både ved overhalingen og da de kørte i retning mod hende, havde hun øjenkontakt med de to personer i den anden bil. De stirrede intenst på hende. Hendes opbremsning, da de efter overhaling kørte ind foran hende, var ikke kraftig. Hun er sikker på, at de efter U-vendingen trak over mod hendes bil, og hun frygtede faktisk, at de måske havde en pistol.

V3 har supplerende forklaret, at da den tiltalte i voldtægtssagen havde afgivet forklaring, hvilket vidnet havde overværet, fortalte **F1** hende, at hun imens var blevet generet af de tiltalte i nærværende sag. Hun så senere de samme to personer i BMWen. Da de anden gang var kørt fra retten, og de blev forfulgt, blev hun sikker på, at dette ikke var en tilfældighed. Under overhalingen blev de nidstirret af de pågældende to

personer, hvilket gentog sig, da de efter U-vendingen kørte i modsat retning og pressede dem, så V1 blev nødt til at køre ud i rabatten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Bevisbedømmelsen i S-0782-13

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at det er bevist, at tiltalte har ført bilen som beskrevet af byretten. Tiltaltes forklaring om, at det var tilfældigt, at han kom til at køre i nærheden af den bil, der førtes af V1, og hvori tillige F1 og V3 befandt sig, forkastes derfor, og det lægges til grund, at tiltalte ved sin kørsel over en længere strækning opsøgte den anden bil i anledning af F1 forklaringer i voldtægtssagen.

Det tiltrædes endvidere, at kørslen over i den anden bils kørebane, således at føreren af denne måtte undvige ud i rabatten, havde en sådan karakter, at den under de anførte omstændigheder indebar en overtrædelse af straffelovens § 123.

Straffene

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at straffene er fastsat som sket, og der er ikke som følge af den samlede bedømmelse af sagerne under anken grundlag for at fastsætte den samlede straf mildere end 9 måneders fængsel, der fremkommer ved en sammenlægning af de to straffe.

Udvisningsspørgsmålet

På baggrund af overtrædelserne af straffelovens § 244 og § 123 tager også landsretten påstanden om betinget udvisning til følge i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 24 b, stk. 1 og 2. Prøvetiden regnes fra i dag og udløber 2 år efter løsladelsen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med en samlet straf af fængsel i 9 måneder.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid, der regnes fra i dag og udløber 2 år efter løsladelsen.

Tiltalte skal betale de sagsomkostninger for byretten, der vedrører ham, i begge sager.

Tiltalte skal betale sagernes omkostninger for landsretten.

Lars Christensen

Fabrin


Lis Frost

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 11. september 2013.

 Majbrit Hougesen

Retssekretær

RETTEEN I VIBORG



D O M

afsagt den 27. marts 2013

Rettens nr. 861/2013

Politiets nr. 4100-70323-00007-13

Anklagemyndigheden

mod

T1
 cpr-nummer **Født februar 1994**
 pt. arresten i
 og
 ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. marts 2013.

T1 og **T2** er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 123 – vidnetrusler, ved den 6. februar 2013 ca. kl. 11.45 på parkeringspladsen ved Retten i samt efterfølgende på vejene omkring Retten i, i forening, med trussel om vold at have forulempet **F1** i anledning af dennes afgivne forklaring til politiet samt i retten i en sag, hvor tiltalte **T2'S** bror var tiltalt for voldtægt af **F1**, idet de tiltalte, umiddelbart efter at **F1** havde afgivet forklaring i retten, i en bil ført af tiltalte **T1** og med tiltalte **T2** der havde tildækket sit ansigt med et tørklæde – som passager, forfulgte **F1**, der var på vej væk fra retsbygningen i en bil ført af **V1**, hvorunder de tiltalte blandt andet kørte ind foran og frem mod bilen med **F2**, hvorved de tvang **V1** til at bremse og undvige for at undgå at blive påkørt.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand fængselsstraf og udvisning.

De tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Sager er for så vidt angår **T1** udskilt til særskilt pådommelse.

De tiltalte, **T1** og **T2** har begge vedstået de forklaringer, de afgav i grundlovsforhøret den 13. februar 2013.

Af retsbogen fra grundlovsforhøret fremgår følgende:

" **T1** forklarede, at de var i retten og stod og snakkede udenfor retslokalet med en kammerat. De oversatte, hvad det blev sagt, til bl.a. hans forældre, som ikke taler ret meget dansk, og derfor blev der også talt udenlandsk. Vidnet, **F1** var også til stede. Hun stod 2 meter væk. Han sagde ikke noget til hende. Han skulle vidne i sagen. Det var en god ven, der var tiltalt. Han var ikke sur over sagen. Han havde ikke kontakt til **F1**. Da der var pause i retten, gik de ud og røg, og da var **F1** der ikke mere. Han så ikke, hun gik. Han så heller ikke de mennesker, der var sammen med hende. Han tænkte ikke over, at der var andre biler, der forlod parkerings-pladsen. **T2's** mor spurgte, om de kunne køre hen og hente cigaretter. De satte sig i bilen og kørte mod . Han fandt senere ud af, at de kørte bag **F1**, men det vidste han ikke dengang. Der var en bus foran dem. Så ringede **T2's** mor og fortalte, at de alligevel skulle vidne i retten og skulle skynde sig tilbage, og så vendte de om på vej og kørte til en benzintank, fordi det var hurtigere. Det er tilfældigt, at de kørte samme vej som vidnet. Han så ikke, hvem der var i bilen, da de overhalede den. De havde ikke tørklæde for ansigtet. Han har kun mødt **F1** den ene gang og har intet udestående med hende.

T2 forklarede, at han kan bekræfte **T1's** forklaring. Han havde aldrig set pigen før og vidste ikke, hvem hun var. Han har ikke sagt noget til hende. Han så hende, da de kom ind i retsbygningen. Der var 4-5 meter mellem dem, men de havde ingen kontakt. Han ved ikke, om **F1** blev i retsbygningen og så ikke, om hun kom ud. Han ringede til moderen, da de stod på parkeringspladsen og spurgte, om hun skulle have cigaretter eller andet. **T1** var fører, da de kørte væk fra retten. De drejede til venstre, og der var biler foran, bl.a. en bus, der drejede. De kørte 200-300 meter til en rundkørsel, så drejede den forreste bil, og én forankørende bil satte farten ned. Den overhalede de, og han så nogen vende sig, men han ved ikke, hvem det var, og tænkte ikke over det. Han talte imens i telefon med moderen, der nu sagde, at de skulle vidne i retten og skynde sig tilbage. De kørte derfor til en benzintank, fordi de regnede med, det gik hurtigere. De vendte bilen og kørte den modsatte vej, men ikke i den anden kørebanelhalvdel. Vejen er 500-600 meter lang, og de kan ikke nå at overhale, vende om og overhale igen. Han kender ikke noget til et tørklæde.

F1 sad i retsbygningen sammen med en politimand, og storebroderen var der. Der sad også 3-4 betjente. Han har ikke nidsstirret **F1**. Han kender hende ikke og ved ikke, hvem hun er. Han har ikke sagt noget til hende, og han har ikke givet nogen fuckfingeren. De kørte som sagt og skulle hente nogle ting. Han talte med moderen. Hun ville have, at han skulle købe mad, men det endte med cigaretter. Bussen drejede af ved rundkørslen, én bil drejede af, og så var der kun én bil tilbage. Den overhalede de, men kørte ikke ind foran og bremsede ned. De vendte bilen i

gang, men kørte ikke over mod den anden bil i den modsatte kørebane."

Tiltalte, **T2**, har supplerende forklaret, at han har set **F1** én gang før. Det var til en fest for et halvt år siden. Han kunne ikke genkende hende den dag foran retten. Han har aldrig sagt, at han ikke kendte hende. Den pågældende dag var han iført en trøje med en krave, der gik helt op til hagen.

V2 har forklaret, at han er "pap-far" til **F1**. Han var med hende i retten den 6. februar 2013. Da **F1** skulle af sted fra retten, ventede han udenfor ved indgangen til retten sammen med hende og **V3**, mens **V1** hentede bilen. Mens de ventede, bemærkede han en sølvgrå BMW med to mænd i. Da **F1** var steget ind i **V1's** bil sammen med **V3** begyndte han at gå ned til sin egen bil, som holdt parkeret på p-pladsen nedenfor retten. Idet han gik, blev vinduet i BMW'en rullet ned og en af personerne inde i bilen råbte "luder" ud gennem vinduet. Han, der råbte, havde et tørklæde bundet op foran munden, således at kun øjnene var synlige. BMW'en drejede i første omgang til venstre i T-krydset væk fra retten, hvor **V1** var drejet til højre. Da han skulle til at bakke sin egen bil ud fra p-pladsen, bemærkede han, at BMW'en igen var bagved ham, mens **V1's** bil nu var foran ham. Han så ikke, hvad vej bilerne drejede i T-krydset denne gang.

F1 har forklaret, at hun var i retten den 6. februar 2013 for at afgive forklaring som forurettet i en voldtægtssag. Da hun var færdig med at afgive forklaring, stod hun ude foran retsbygningen sammen med hendes stedfar, hendes veninde, **V1** og hendes faster, **V3**. Mens hun stod der, så hun to af den tiltalte i voldtægtssagens venner – de to tiltalte i sagen i dag – sidde i en bil og holde øje med dem. Dette var ubehageligt, og de aftalte derfor, at hun skulle vente sammen med **V3** og hendes stedfar, mens **V1** gik ned og hente sin bil på parkeringspladsen og køre helt op foran retten, så hun ikke behøvede at gå forbi bilen med de to personer i. **V1** drejede til højre i T-krydset væk fra retten og kørte ned mod byen. Umiddelbart efter at de var drejet, opdagede de, at BMW'en kørte bagefter dem. De aftalte derfor, at **V1** skulle dreje ind mod retten igen af den indkørsel, hvor der stod "særlig tilladelse" og køre op til retten og ud igen i det samme T-kryds, men til den anden side, for at komme væk fra BMW'en. Hun lagde ikke mærke til, at bilen kørte efter dem ind mod retten igen, og gik derfor ud fra, at den var fortsat ind mod byen. Da de – efter at være drejet til venstre i T-krydset – var kørt et lille stykke op ad **vej**, gennem **vej**, opdagede hun, at BMW'en igen var bagved dem. **V1** overhalede en bus for at slippe af med BMW'en, men BMW'en fulgte med udenom bussen. Lidt længere fremme af **vej** overhalede BMW'en dem. De to tiltalte i BMW'en stirrede på dem, mens de overhalede. Den ene af de tiltalte havde et tørklæde foran munden, så det meste af ansigtet var dækket. Hun havde ikke lagt mærke til noget tørklæde da hun så de tiltalte foran retten. Hun kan ikke huske om **V1** måtte

bremse op, da BMW'en kørte ind foran dem efter overhalingen, eller om hun kun sagtnede farten. Efter overhalingen kørte V1 langsomt for at give BMW'en et forspring. Da de nærmede sig T-krydset ved vej, aftalte de, at V1 skulle vælge den modsatte vej af BMW'en i T-krydset for at slippe væk fra den. De var bange og talte om, hvorvidt de skulle ringe til politiet, men satsede på, at det var overstået, når nu de kørte den anden vej i T-krydset. Da BMW'en nåede T-krydset foretog den imidlertid en U-vending og kørte tilbage mod dem mens den trak over i deres vognbane. V1 måtte trække ud i rabatten for at undgå, at BMW'en påkørte dem.

V1 har forklaret, at hun var med F1 i retten, fordi hun havde tilbudt at køre hende, og at være med som støtte, i forbindelse med, at F1 skulle afgive forklaring. Da de skulle køre væk fra retten bagefter, var F1 utryk ved at gå med ned til bilen. Hun gik derfor ned til bilen alene, mens F1 ventede foran retten. Da hun gik ned efter bilen bemærkede hun, at de to tiltalte i dagens sag, stirrede på hende. Hun var utryk ved dette. Den ene af de to tiltalte bandt et tørklæde op omkring munden. Hun steg ind i bilen og kørte op og hentede F1 og V3 foran retten. Da de kørte ind mod byen, så de, at de tiltalte fulgte efter dem i en grå bil. F1 sagde til hende, at hun skulle køre ind foran retten igen for at slippe væk fra de tiltalte. Hun så ikke, om de tiltalte kørte efter dem ind på parkeringspladsen. Da de kørte væk fra retten igen, drejede de til venstre i det T-kryds, hvor de før var drejet til højre. Umiddelbart efter at de var drejet, så hun, at det tiltalte igen var bagved dem. Hun kørte udenom en bus, der holdt ind til siden. De tiltalte fulgte efter. De tiltalte kørte så tæt på hendes bil, at hun var bange for, at de ville køre ind i hende. Derefter overhalede de tiltalte dem. Mens de overhalede, stirrede begge de tiltalte ind i hendes bil. Den ene af de tiltalte havde ansigtet dækket af et tørklæde. De tiltalte trak så tæt ind foran hende efter overhalingen, at hun var nød til at bremse op for at undgå at køre ind i dem. Efter overhalingen satte hun farten ned, for at give de tiltalte et forspring. I et T-kryds lidt længere fremme lavede de tiltalte en U-vending og kørte tilbage med front mod hende mens de trak over i hendes vejbane. Hun var bange for, at de ville køre ind i hende og trak derfor lidt ud i rabatten. Da de tiltalte var næsten ud for hende, trak de over i deres egen vognbane igen og fortsatte ligeud.

V3 har forklaret, at hun er faster til F1, og at hun var med hende i retten som støtte. Da de var på vej ud af retten efter at F1 havde afgivet forklaring, kom de to tiltalte løbende forbi dem på vej ud på parkeringspladsen. De tiltalte stirrede på dem, mens de løb, og det var som om, det var vigtigt for dem, at komme til at løbe forbi F1. Hun sagde derfor til V1, at hun skulle gå ned efter sin bil, mens hun selv blev foran retten sammen med F1. Da V1 kom med bilen, satte F1 sig ind på passagersædet foran, mens hun selv satte sig ind på bagsædet. Idet de drejede til højre i T-krydset væk fra retten, bemærkede hun, at de to tiltalte kørte efter dem i en BMW. Hun sagde derfor til V1 at hun skulle dreje ind på rettens parkeringsplads igen lidt længere

nede af vejen, for at køre tilbage til udgangspunktet og videre i den anden retning. Kort efter at V1 var kørt væk fra retten for anden gang, så hun at de tiltalte igen var bag ved dem. Den ene af de tiltalte havde et sort og hvidmønstret partisanørklæde foran den nederste del af ansigtet, så kun hans øjne var synlige. Hun sagde til F1 og V1 at de skulle tage det roligt. Selv var hun dog utryk ved situationen og begyndte at finde hendes telefon frem, så hun kunne ringe til politiet, hvis det blev nødvendigt. Mens de kørte af vej overhalede de to tiltalte dem, mens de stirrede ind i bilen til dem. De tiltalte kørte ind foran dem og bremsede så op, så V1 også blev tvunget til at bremse. I et T-kryds lidt længere fremme lavede de tiltalte en U-vending, hvorefter de kørte tilbage mod dem. Da de tiltalte var tæt på dem, trak de over i V1's vognbane. De tiltalte havde ikke alle fire hjul ovre i V1's vognbane, men var i hvert fald så langt ovre, at V1 blev presset til at trække ud til siden. I T-krydset drejede V1 ind mod igen. Hun så nu, at de tiltalte var vendt rundt og fortsatte efter dem igen. Der var nu et par biler imellem dem og de tiltalte, men hun kunne stadig se dem, fordi vejen drejede let og fordi de tiltalte var tydeligt genkendelige, idet den ene af de tiltalte stadig havde tørklædet for ansigtet. Hun ringede 114 men lagde på igen, da hun fik en automatisk stemme, som sagde en hel masse. Hun ringede herefter 112, men lagde på igen, da de var nået efter rundkørslen ved og det så ud til, at de tiltalte ikke længere fulgte efter dem.

V4 har forklaret, at hun er mor til tiltalte, T2. Hun var i retten den 6. februar 2013 i forbindelse med, at en af hendes andre sønner, X1 var tiltalt i en straffesag. På et tidspunkt bad hun T2 om at køre ud og købe mad og cigaretter til X1. Hun talte i telefon med T2 om det mad, han skulle købe. Mens de talte i telefon var T2 på rettens parkeringsplads. Hun kunne ikke høre, om han sad i en bil, der kørte. T2 har ikke noget partisanørklæde.

V5 har forklaret, at han var til stede i retten den pågældende dag. Han gav lov til at hans bror, T2, og vennen, T1, kunne låne hans bil for at køre efter mad til hans bror, X1. Han gik med dem ud på parkeringspladsen, fordi han ikke var helt tryk ved at låne bilen ud. Han blev stående og så på, at de kørte væk fra retten. Han så på intet tidspunkt noget til et partisanørklæde. Han hørte heller ikke nogen, der råbte. T2 og T1 var væk i ca. 7-10 minutter.

Udlændingesservice har i deres udtalelse efter udlændingeloven bl.a. udtalt, at T1 kom til Danmark som 7-årig, at han er ugift og ikke har børn, men har forældre og søskende i Danmark, hvor han går på handelsskole, at han ikke har familie i Afghanistan, hvis sprog han ikke taler, og som han ikke har tilknytning til.

Tiltalte T1 er tidligere straffet med ungdomssanktion for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 ved dom af 29.

november 2010.

T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 13. februar 2013.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten har for så vidt angår skyldsspørgsmålet afsagt følgende kendelse i sagen:

" **F1** har i retten afgivet en troværdig forklaring om begivenhedsforløbet. Forklaringen bestyrkes af **V2**, **V1** og **V3's** forklaringer, idet særligt sidstnævnte har afgivet en meget præcis forklaring af hendes iagttagelser i forbindelse med, at hun forlod retten sammen med **F1** i den 6. februar 2013.

Retten lægger i overensstemmelse hermed til grund, at de tiltalte, umiddelbart efter at **F1** havde afgivet forklaring, som forurettet i straffesagen mod tiltalte **T2's** bror, ventede på, at **F1** forlod retsbygningen, hvorefter de fulgte efter den bil, som hun sad i sammen med **V3** og som blev kørt af **V1**. Det findes videre bevist, at tiltalte **T2** under kørslen havde dækket sit ansigt med et tørklæde, således at kun øjnene var synlige, at de tiltalte kørte ind foran bilen med **F1**, således at **V1** måtte bremse ned, at begge de tiltalte stirrede ind i bilen til **F1** under denne overhaling, og at de tiltalte lidt længere fremme foretog en u vending, hvorefter de kørte frem mod bilen med **F1** og trak over i dennes vognbane, således at **V1** blev nød til at undvige for ikke at blive påkørt.

Retten finder, at særligt den del af det ovenfor beskrevne hændelsesforløb, hvor de tiltalte kørte frem mod bilen, som **F1** sad i, og trak over i dennes vognbane, hvorved de tvang føreren af denne bil til at undvige for at undgå påkørsel, under de foreliggende omstændigheder udgør en trussel om vold. Da de tiltalte herved fremkaldte en alvorlig frygt for liv, helbred eller velfærd hos **F1** og da den truende adfærd fandt sted i umiddelbar forlængelse af, at **F1** havde afgivet forklaring i retten, er de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 123 for vidnetrusler som anført i anklageskriftet."

Straffen for **T1** fastsættes efter straffelovens § 123 til fængsel i 3 måneder. Retten har herved lagt vægt på, at forholdet er udøvet af flere i forening, at det var forurettede i en straffesag, der blev truet, og at den truende adfærd fandt sted i umiddelbar forlængelse af det retsmøde, hvor forurettede afgav forklaring.

T1 er nu idømt 3 måneders fængsel for overtrædelse af

straffelovens § 123. Han blev den 29. november 2010 idømt en ungdomssanktion for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Da en udvisning vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser, udvises tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 24 b, stk. 1 og 2, betinget med en prøvetid på 2 år, også for at advare ham mod at begå ny kriminalitet. Prøvetiden regnes som nærmere anført i udlændingelovens § 24 b, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, **T1**, skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Tiltalte skal betale de sagsomkostninger, der tilkommer ham.


Anne-Mette Schjærning
dommerfuldmægtig

/elh



DOM

21.
 afsagt den 20. december 2012

Berigtigelse i medfør af
 retsplejelovens
 § 227, stk. 1.

Rettens nr. 4660/2012
 Politiets nr. 4100-76211-00012-12

Anklagemyndigheden
 mod

...

T1
 cpr-nummer 0294-
 Pt. Arrest

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 7. december 2012.

T3, T1 og T2 er
 tiltalt for overtrædelse af:

1.

Alle tiltalte:

straffelovens § 281, nr. 1, ved den 10. oktober 2012, i tidsrummet fra ca. kl. 20.45 til ca. kl. 21.30, i forening, at have begået afpresning mod F2, idet de tiltalte på Banegård opsøgte F2 og ved den i situationen foreliggende trussel om vold formåede ham til at sætte sig ind i en bil, hvorefter de kørte til Plantage, hvor de tiltalte sagde til F2 "nu skal du grave din egen grav, du skal begraves levende" og "vi likviderer dig" eller lignende, ligesom de tiltalte tvang F2 til at tage tøjet, rykkede ham i håret, sparkede ham i maven og slog ham med flad hånd, alt med det formål at få F2 til at betale 3.000 kr. til de tiltalte den følgende dag, kl. 15.00 på

2.

Tiltalte T1 og T2
straffelovens § 123, ved den 10. oktober 2012, efter kl. 21.30, på Banegård, i forening, at have truet F2 i anledning af hans forventede forklaring til politiet og i retten vedrørende det i forhold 1 passerede, idet de tiltalte udtalte til F2 "jeg fucking slår dig ihjel" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt hos F2 for dennes liv og helbred.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf og betinget udvisning.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Sagen er for så vidt angår ^{T1} udskilt til særskilt pådømmelse.

Der er afgivet forklaring af tiltalte ^{T3} og af vidnerne ^{T1} og ^{V6}, politiassistent ^{V7} og ^{V8} ^{F2}.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

^{F2} henvendte sig den 10. oktober 2012 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten under det "objektive fund": "Smerter ved tryk på højre side af brystkassen. Lidt blod i urin ved labortest."

Det fremgår af erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser under "konklusion 1" at:

" a) KT nr. 3: Et cigaretskod.

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 26.11.2012, taler for, at det undersøgte dna stammer fra ^{T1} frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for materialet fra cigaretskoddet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis det undersøgte dna stammer fra ^{T1} end hvis det undersøgte dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtinge til ^{T1}

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt taler imod, at det undersøgte dna stammer fra ^{T2} frem for en tilfældig anden person.

b) KT nr. 4: Et cigaretskod.

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 26.11.2012, taler imod, at det undersøgte dna stammer fra ^{T2} eller ^{T1} frem for en tilfældig anden person.

Udlændingesservice har i den udtalelse efter udlændingeloven bl.a. udtalt, at tiltalte kom til Danmark som 7-årig, at han er ugift og ikke har børn, men har forældre og søskende i Danmark, hvor han går på handelsskole, og at han ikke har familie i Afghanistan, hvis sprog han ikke taler, og som han ikke har tilknytning til.

Tiltalte er tidligere straffet, bl.a. med ungdomssanktion for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved dom af 29. november 2010.

T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 12. oktober 2012 til den 21. december 2012.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten har for så vidt angår skyldsspørgsmålet afsagt følgende kendelse i sagen:

" **F2** har i retten afgivet en troværdig forklaring om begivenhedsforløbet den 10. oktober 2012 om aftenen. Forklaringen bestyrkes på væsentlige punkter af forklaringen fra **T3** som heller ikke ses at have noget motiv til ikke at forklare sandt om forløbet. Disse forklaringer bestyrkes endvidere af fundet af et cigaretskod på det udpegede gerningssted med **T1'S** dna og - i mindre grad - af muddret på **F2'S** bukser og vidneforklaringen fra **V8**

Retten lægger i overensstemmelse hermed til grund, at **F2** efter opfordring fra **T1** og **T2** gik ind i den bil, som de og **T3** var kørende i, idet det dog må lægges til grund, at dette skete frivilligt. Det findes videre bevist, at bilen med **T1** som fører og de medtiltalte og **F2** som passagerer kørte ud i Plantage, hvor **F2** blev beordret ud af bilen og slået med flad hånd af **T1** og af denne blev tvunget til at tage det meste af sit tøj af, at samme tiltalte sagde til **F2** at han skulle grave sin egen grav og begraves levende, at **T3** på et tidspunkt kom ud af bilen og med sin telefon videooptog noget af episoden og derefter gik ind i bilen igen, og at **T2** sparkede **F2** på kroppen, mens han lå ned. Det er ikke bevist, at **F2** blev rykket i håret eller blev truet med at blive likvideret.

Det lægges efter **F2'S** forklaring videre til grund, at han derefter prøvede at komme ud af situationen ved at tilbyde de tiltalte penge, først 2.000 kr. og senere et højere beløb, og at de tiltalte og **F2** herefter kørte mod **F2'S** bopæl, for at han kunne prøve at skaffe pengene. Volden og de fremsatte trusler kan ikke anses udøvet med forsæt til uberettiget vinding, men som afstraffelse af **F2** på baggrund af rygterne om de trusler, han skulle have fremsat om **T1**

Særligt om **T3** bemærkes, at hun var med de øvrige

tiltalte under hele køreturen uden at gøre noget for at hjælpe. F2 eller få bragt situationen til ophør, at hun som anført indvilgede i at filme noget af episoden med sin telefon, at hun på intet tidspunkt tog afstand fra de øvrige tiltaltes forehavende og heller ikke - ej heller senere - forsøgte at fjerne sig fra situationen eller tage afstand fra det passerede. Under disse omstændigheder er også denne tiltalte skyldig i det anførte omfang, jf. herved straffelovens § 23.

De tiltalte frifindes herefter for overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1, men dømmes i det anførte omfang for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 266 for vold og trusler.

I forhold 2 er det ikke bevist, at de tiltalte på banegården fremsatte trusler om at slå F2 ihjel i anledning af hans forventede forklaring til politiet eller i retten. De tiltalte frifindes derfor".

Straffen for T1 fastsættes efter straffelovens § 244 og § 266 til fængsel i 6 måneder. Der er herved på den ene side taget hensyn til, at voldsudøvelsen var beskeden og på den anden side, at forholdet er udøvet af flere i forening, truslernes grovhed og de omstændigheder, hvorunder volden og truslerne fandt sted.

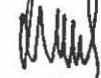
T1 er nu idømt 6 måneders fængsel for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 266, og han blev den 29. november 2010 idømt ungdomssanktion for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Da en udvisning vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser, udvises tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 6 og 7, jf. § 24 b, stk. 1 og 2, betinget med en prøvetid på 2 år, også for at advare ham mod at begå ny kriminalitet. Prøvetiden regnes som nærmere anført i udlændingelovens § 24 b, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 6 måneder.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Tiltalte skal betale de sagsomkostninger, som vedrører ham.



Ole Kaels

/cape